

uitspraak

RECHTBANK ZUTPHEN

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: 07/1460 WOB

Uitspraak in het geding tussen:

eiser,

en

de Korpsbeheerder van de Regionale Politie Noord- en Oost-Gelderland
verweerder.

1. Bestreden besluiten

Fictief besluit en besluit van verweerder van 17 september 2007.

2. Feiten

Eiser heeft op 15 april 2007 per e-mail aan verweerder verzocht om een afschrift van alle verloven tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, als bedoeld in artikel 28 van de Wet wapens en munitie (Wwm) die in het kalenderjaar 2006 door verweerder zijn afgegeven en een afschrift van alle afwijzingen op het verzoek om een dergelijk verlov over deze periode. Bij besluit van 21 mei 2007 heeft verweerder dit verzoek afgewezen omdat voldoen aan het verzoek, gezien de tijdsinvestering, niet in het belang van verweerders organisatie is. Tegen dit besluit heeft de gemachtigde van eiser, mr. H. van Drunen, werkzaam bij Juridisch Adviesbureau Maury te Utrecht, bij schrijven van 28 mei 2007 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 17 september 2007 is het bezwaar ongegrond verklaard.

3. Procesverloop

Bij schrijven van 28 augustus 2007 heeft de gemachtigde van eiser beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar. Bij schrijven van 27 september 2007 heeft deze gemachtigde aanvullend beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 17 september 2007. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende feiten en een verweerschrift ingediend. Bij beslissing van 7 november 2007 heeft deze rechtbank met toepassing van artikel 8, 29, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaald dat van een door verweerder ingezonden afschrift van een verleend vuurwapenverlof bestaande uit twee

pagina's, alleen de rechtbank kennis zal kunnen nemen. Bij schrijven van 10 november 2007 is hierop namens eiser gereageerd en zijn nog enkele stukken overgelegd. Bij schrijven van 29 november 2007 heeft verweerder een nadere reactie toegestuurd. Bij brief van 14 maart 2008 zijn namens eiser nog nadere stukken ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van 26 maart 2008, waar eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. M.R. van Elden.

4. Motivering

Nu verweerder bij besluit van 17 september 2007 heeft beslist op het namens eiser ingediende bezwaarschrift tegen het besluit van 21 mei 2007 en eiser naar het oordeel van de rechtbank geen belang meer heeft bij een beslissing op het beroep tegen de fictieve weigering, dient eiser in dit beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Met betrekking tot het besluit van 17 september 2007.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het geschil zich beperkt tot de vraag of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan het verzoek van eiser is voldaan door het verstrekken van de lijst met gegevens zoals aangegeven in het schrijven van verweerder van 1 oktober 2007 en dat met het verstrekken van alle gegevens waarom door eiser is verzocht, een te zware belasting op verweerdere organisatie wordt gelegd. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

In artikel 3, eerste lid, van de WOB is bepaald dat een ieder een verzoek om informatie, neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid kan richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf. Ingevolge het tweede lid vermeldt de verzoeker bij zijn verzoek de bestuurlijke aangelegenheid of het daarop betrekking hebbend document, waarover hij informatie wenst te ontvangen.

In artikel 7, eerste lid, van de WOB is bepaald dat het bestuursorgaan de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten verstrekt door:

- a. kopie ervan te geven of de letterlijke inhoud ervan in een andere vorm te verstrekken,
- b. kennisneming van de inhoud toe te staan,
- c. een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
- d. inlichtingen daaruit te verstrekken.

Ingevolge het tweede lid, onder a, dient het bestuursorgaan de informatie te verstrekken in de door de verzoeker verzochte vorm, tenzij het verstrekken van de informatie in die vorm redelijkerwijs niet gevergd kan worden.

Eiser heeft, zoals hiervoor is vermeld, verzocht om een afschrift van alle verlopen tot het voorhanden hebben van een vuurwapen als bedoeld in artikel 28 van de Wwm en een afschrift van alle afwijzingen van een dergelijk verzoek over 2006.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat verstrekking van de gegevens waarom eiser heeft verzocht in de vorm van een afschrift van de verlopen redelijkerwijs niet kan worden gevergd en dat het verstrekken van alle gegevens waarom eiser heeft verzocht, in

generlei vorm van verweerder kan worden geveerd.

Bij schrijven van 6 augustus 2007 heeft verweerder aan de gemachtigde van eiser medegedeeld dat op landelijk politieniveau een onderzoek is gestart naar de wijze waarop aan eiser de door hem gewenste informatie kan worden verstrekt. Aan de gemachtigde van eiser is bij wijze van voorbeeld één pagina van in totaal 217 pagina's met informatie, zoals die door verweerder kan worden verstrekt, toegezonden met de vraag verweerder te laten weten of op deze wijze wordt voldaan aan het verzoek om informatie van eiser. Zoals is aangegeven in de hiervoor vermelde brief van verweerder van 1 oktober 2007, zijn alle 217 pagina's op 20 september 2007 aan de gemachtigde van eiser gezonden. Bij verweerder is op 9 augustus 2007 een reactie van de gemachtigde van eiser binnengekomen, inhoudende dat op het verstrekte overzicht een groot aantal gegevens ontbreekt waarover eiser informatie wenst te ontvangen. Tijdens de hoorzitting op 5 september 2007 heeft de gemachtigde aangegeven dat, indien de informatie op de lijst wordt aangevuld met het kaliber van het wapen, de datum van afgifte van het verlof, het wapennummer en het wapentype en eiser daarna de gelegenheid krijgt om incidenteel een door hem aan te duiden verlof nader (geanonimiseerd) te verkrijgen, met deze vorm van informatieverstrekking akkoord wordt gegaan. Ook ter zitting van de rechtbank is namens eiser naar voren gebracht dat, indien deze nadere gegevens aan de lijst worden toegevoegd, aan het verzoek om informatie van eiser is voldaan.

Verweerder blijft zich op het standpunt stellen dat met de verstrekking van 217 bladzijden tellende lijst is voldaan aan het verzoek van eiser en dat het verstrekken van meer gegevens van verweerder in redelijkheid niet verlangd kan worden.

De rechtbank deelt niet het standpunt van verweerder dat met het verstrekken van bedoelde lijst is voldaan aan het verzoek van eiser. Eiser heeft duidelijk gesteld in ieder geval gegevens over woonplaats en geboortjaar van de verlofhouder, aantal, soort/type en kaliber van de wapens waarvoor het verlof is afgegeven en de datum van afgifte te wensen en dezelfde gegevens waar het de afwijzing van een verlof betreft. De lijst zoals door verweerder verstrekt voldoet naar het oordeel van de rechtbank niet (volledig) aan het verzoek zoals door eiser ingediend.

Rest de vraag of het verstrekken van de overige gegevens, die nu niet op de lijst staan, niet in redelijkheid van verweerder kan worden geveerd.

Voor een antwoord op deze vraag is de rechtbank te rade gegaan bij de parlementaire geschiedenis van artikel 7 WOB.

Tot de inwerkingtreding van de Wet uitvoering Verdrag van Aarhus (Staatsblad 2004, 519) met ingang van 14 februari 2005 luidde artikel 7, tweede lid, van de WOB als volgt: Bij het kiezen tussen de vormen van informatie, genoemd in het eerste lid, houdt het overheidsorgaan rekening met de voorkeur van de verzoeker en met het belang van een vlotte voortgang van de werkzaamheden.

Zoals naar voren komt in de memorie van toelichting (Kamerstukken II, 1986/7, 19 859 nr. 3, blz. 28) mag het overheidsorgaan van de keuze van de verzoeker afwijken, indien de vlotte voortgang van de werkzaamheden dat vereist. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen indien inzage wordt verlangd in documenten die zich in een omvangrijk dossier bevinden dat niet geheel of in het geheel niet voor openbaarmaking vatbare stukken bevat. In zo'n geval kan

de inzage een zo tijdrovende schoning van het dossier betekenen dat gelet op de vlotte voortgang van de werkzaamheden de verzoeker genoeg moet nemen met bijvoorbeeld kopieën uit het dossier of mondelinge inlichtingen. In het voorlopig verslag (Kamerstukken II, 1987/8, 19 589, nr. 5, blz. 26) is namens de D66-fractie gesteld dat (in de optiek van deze fractie) eerst overduidelijk moet zijn dat de organisatie volledig in disorde zal geraken, alvorens met recht een beroep kan worden gedaan op het belang van een vlotte doorgang van de werkzaamheden en op die grond van de voorkeur van de verzoeker kan worden afgeweken. Het mag volgens deze fractie niet zo zijn dat de doelstelling van de wet innerlijk tegenstrijdig wordt gehanteerd, zodanig dat een goede, c.q. efficiënte bestuursvoering tegen een democratische bestuursvoering wordt afgewogen. In de memorie van antwoord (Kamerstukken II, 1987/8, 19 589, nr. 6, blz. 26/7) is hierop als volgt gereageerd: "Wij zijn het met de leden van de fractie van D66 eens dat onder omstandigheden de voortgang van de werkzaamheden bij een overheidsorgaan mag leiden tot een andere wijze van informatieverschaffing dan waarom de verzoeker heeft gevraagd. Het overheidsorgaan mag uiteraard wel met de verzoeker om informatie overleggen over de voor het orgaan meest doelmatige wijze van informatieverschaffing, ook al is deze afwijkend van de voorkeur van de verzoeker. De doelmatige bedrijfsvoering mag er inderdaad niet toe leiden dat afbreuk wordt gedaan aan het doel van de WOB de democratische bestuursvorming te bevorderen."

In de memorie van toelichting bij het voorstel tot Wijziging van de Wet milieubeheer, de Wet openbaarheid van bestuur en enige andere wetten (Wet uitvoering Verdrag van Aarhus) wordt met betrekking tot de voorgenomen wijziging van artikel 7, tweede lid, van de WOB in de huidige redactie (Kamerstukken II, 2002/3, 28 835, nr. 3, blz. 9) het volgende opgemerkt: "In artikel 7, tweede lid, van de Wet openbaarheid van bestuur is onvoldoende gewaarborgd dat de informatie in de verzochte vorm wordt verstrekt. Dit houdt verband met het criterium dat het bestuursorgaan (slechts) "rekening hoeft te houden" met de voorkeur van de verzoeker. Verder kan toepassing van het algemene criterium "het belang van het bestuursorgaan bij een vlotte voortgang van de werkzaamheden" tot ruimere uitzonderingen leiden dan de twee specifieke gevallen genoemd in het Verdrag. Artikel 7, tweede lid, van de Wet openbaarheid van bestuur wordt daarom aangepast in die zin dat daarin de verplichting om de voorkeur van de verzoeker te volgen, duidelijk is vastgelegd. Tevens zijn in dit artikel twee uitzonderingen op die verplichting opgenomen, die minder ruimte laten voor afwijking van eerdergenoemde verplichting dan de huidige wettekst. De uitzonderingen zijn: de informatie is al in een andere vorm voor het publiek beschikbaar, en: het verstrekken in de verzochte vorm kan redelijkerwijs niet van het bestuursorgaan worden gevergd."

Op grond van het vorenstaande komt de rechtbank tot de conclusie dat van de in artikel 7, tweede lid, van de WOB aan het bestuursorgaan gegeven mogelijkheid om de gevraagde informatie in een andere vorm te verstrekken dan door de verzoeker gewenst, een ~~terughoudend gebruik dient te worden gemaakt~~. Ook is de rechtbank van oordeel dat deze beperkingsgrond alleen ziet op de vorm waarin de informatie wordt verstrekt en niet op de inhoud van de gegevens waarom is verzocht.

Verweerder heeft in het thans bestreden besluit geweigerd aan verzoeker de gevraagde gegevens te verstrekken in welke vorm dan ook, met verwijzing naar de tijdbelasting die dit voor verweerder met zich zou brengen. Nu artikel 7, tweede lid, van de WOB niet op een dergelijke situatie ziet, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank een onjuiste wettelijke grondslag aan de weigering ten grondslag gelegd en dient dit besluit met toepassing van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te worden vernietigd.

Verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, waarbij de rechtbank ten overvloede overweegt dat het verweerder vrijstaat met eiser te overleggen over de vorm waarin de gevraagde informatie wel kan worden verstrekt. Naar uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken, is voor eiser op zich niet van belang dat aan hem een afschrift van de verlopen en de geweigerde verlopen wordt verstrekt, zolang hij over de gewenste gegevens kan beschikken.

Er is aanleiding voor een veroordeling van verweerder in de proceskosten van eiser. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden ter zake van rechtsbijstand 2,25 punten (0,25 punt voor het indienen van het beroepschrift tegen het uitblijven van het besluit op bezwaar, 1 punt voor het indienen van de nadere gronden tegen het besluit van 17 september 2007 en 1 punt voor het verschijnen ter zitting) toegekend, waarbij een wegingsfactor 1 wordt gehanteerd.

Nu verweerder een nieuwe beslissing op bezwaar dient te nemen, komt de rechtbank niet toe aan een beslissing op het verzoek om vergoeding van de proceskosten in bezwaar op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb.

5. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op bezwaar niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep tegen het besluit van 17 september 2007 gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- bepaalt dat de politieregio Noord- en Oost-Gelderland het betaalde griffierecht van € 143,- aan eiser vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 724,50, te betalen door de politieregio Noord- en Oost-Gelderland ter zake van verleende rechtsbijstand.

Aldus gegeven door mr. Tj. Gerbranda en in het openbaar uitgesproken op 22 april 2008 in tegenwoordigheid van mr. W. M.L. Lont-Janzing als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschrift verzonden op:

25 APR. 2008

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN 25